

Bogdan Reichenberg (1948–2016)

Jurij Kobe

Arhitekt Bogdan Reichenberg je odšel.

Ni imel te sreče, da bi odšel na hitro. V zadnjih časih je z nekolikšno ironijo dejal, da se seli v druge dimenzije, v druge plasti ...

Odšel je naš kolega in prijatelj, kar smo mu mnogi v generaciji postali kaj kmalu po vpisu na ljubljansko šolo za arhitekturo. Ne le da se je bil vselej pripravljen pridružiti mladostnim obštidjskim norijam, tudi v študiju je izstopal kot vedno aktiven in zvedav. V debatah z različnimi strokovnjaki arhitekturi robnih področij, ki smo jim imeli po zaslugi profesorja Edvarda Ravnikarja v naši Sobi 25 možnost slediti, je Bogdan vedno med prvimi postavljaj vprašanja; nikoli se ni bal tvegati, tipati v neznano ... in to je nemalokrat pokazal tudi kasneje.

Ob študiju na ljubljanski fakulteti je imel srečo sodelovati na nalogah, ki niso bile v neposredni povezavi z učnim procesom – gre za značilnost Ravnikarjeve študijske strategije. Tako se je lahko večkrat pogovarjal z mnogokrat zagonetnim sogovornikom, kar je poetično opisal v svojem prispevku k številki AB, posvečeni Sobi 25: *O vzrokih migotanja listov trepetlike ...*¹ Profesorju Ravnikarju je Bogdan že med zaključevanjem študija v daljnih 1970-ih z vso svojo energijo pomagal postavljati temelje umestitve Univerze v Mariboru. In tu se je prvič, poleg zvedavosti in vedno polne zavzetosti za cilj, v katerega je verjel, izkazala tudi njegova doslednost.

Z odločno vključitvijo v mariborsko javnost je dodobra zaslužen, da je obveljala Ravnikarjeva sugestija o univerzi znotraj mestnega tkiva, kar nosi v mesto življenje, in ne v takrat moderni »kampus« nekje na mestnem obrobju, kar bi mariborsko središče siromašilo tako, kot ga danes praznijo dislocirana nakupovalna središča ... Podobno si je, manj srečno, z vso zavzetostjo prizadeval za razumno obliko mariborskega letališča ... Ali, še kasneje, za regularno izbiro projektantov za objekte Univerze v Mariboru, kar je plačal z razmeroma pozno vključitvijo v njen študijski proces ...

Zelo zgodaj se je zavedel, da arhitektura ni le oblika. Zato se je po končanem študiju arhitekture vpisal še na filozofijo na ljubljanski filozofski fakulteti, kasneje opravil magisterij na interdisciplinarnem postdiplomskem študiju prostorskega in urbanističnega planiranja ter obiskoval Tehnično univerzo v avstrijskem Gradcu.

V rodnem Mariboru je po večletnem delovanju v različnih institucijah in pristopih k obravnavi prostora osnoval projektantsko skupino, ki je kaj kmalu tako v natečajih kot v realizacijah žela pomembne uspehe – v državnem in mednarodnem prostoru.

Ob tem, da je deloval znotraj stroke in v stanovskih organizacijah, se je pridružil mali skupini mariborskih arhitektov, ki je menila, da je pomembno postaviti kompetentno razmišljanje o arhitekturi v najširši krog javnosti. Tako je nastala pri nas najdlje trajajoča rubrika z aktualno arhitekturno vsebino v dnevnem tisku, *Arhitekturna beseda* v Večeru, kamor so praviloma pisali arhitekturno razgledani pisci. Tega nivoja slovensko časopisje danes žal ne pozna več ...

Čeprav je bil med iniciatorji, eden tistih, ki so aktivno oblikovali mariborsko šolo za arhitekturo, uradne pedagoške kariere ni začel v za profesuro običajnih letih. Svojo vlogo učitelja arhitekture je – ne po lastni volji – začel kar pozno, kar je, splošno gledano, pravzaprav edino prav in bi moralo biti pravilo. A bolezen mu ni dovolila, da bi dočkal svojo polno vlogo vzgojitelja in profesorja mlajših generacij v novih, prelepih prostorih Fakultete za arhitekturo Univerze v Mariboru, kot se bo enkrat vendarle morala imenovati.

In še nekaj ni: Za seboj ni pustil velike vrzeli, kot večkrat rečemo ob prilikah, ko se poslovimo od velike osebnosti. Bogdan nam je ob vsem naštetem zapustil pomemben opus arhitektur in izoblikovano projektantsko skupino, ki je že v dneh njegovega počasnega umikanja znala izkoristiti in dograjevati na temeljih, ki jih je postavil – na njegovi strokovni radovednosti, iskanju, osebni predanosti poslanstvu arhitekture.

1 Reichenberg, B. (2012). O vzrokih migotanja listov trepetlike. *AB arhitektov bilten*. Vol 193/194. Str. 20-29.